

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 17004/ /2008. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, a panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 36/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak

helyt adok.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz (1363 Budapest, Pf.16.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Készenléti Rendőrség parancsnoka
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2008. április 11-én a Budapest, I. kerület Clark Ádám téren tartózkodott és egy rendezvényen vett részt. A helyszínen lévő rendőrség 20:21 órakor a tömeget feloszlatta és a panaszost előállította.

A fenti esemény előzménye az volt, hogy egy magánszemély 2008. április 8-án 23:58 órakor bejelentést tett a Budapesti Rendőr-főkapitányságra (a továbbiakban: BRFK), miszerint 2008. április 11-én 17:00 órától demonstratív rendezvényt kíván tartani a Budapest, XIII. kerület – Jászai Mari tértől történő vonulással – Hollán Ernő u. 10. szám alatti Broadway Jegyiroda előtt.

A 2008. április 11-i rendezvény bejelentését követően április 9-én 15:00 órakor egyeztető tárgyaláson rögzítették a rendezvény részleteit. Mivel a bejelentés vonatkozásában a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvényben (a továbbiakban: Gytv.) nevesített tiltó ok¹ nem állt fenn, ezért a BRFK a bejelentést tudomásul vette és tiltó határozatot a rendelkezésre álló 48 órán belül nem hozott.

A Gytv. alapján engedélyezett és a rendőrség által biztosított rendezvényt követően a szervező a jelenlévő tömeg előtt kijelentette, hogy egy „jogtechnikai kísérletet” kíván végrehajtani, melynek során fel szeretné hívni a figyelmet a rendezvények bejelentése kapcsán kialakult ellentmondásokra. Véleménye szerint ezen ellentmondások lényege az, hogy a rendezvényeket annak megtartása előtt legalább három nappal kell bejelenteni, és az elkésett bejelentések tudomásul vételével kapcsolatban a BRFK diszkriminatív módon jár el. Ennek bizonyítása érdekében motoros futár útján 4 alkalommal jelentett be demonstrációt a főváros területére a BRFK Központi Panaszirodáján:

- 17:05 órakor 18:00 órára a Budapest, V. ker. Kossuth térre;
- 18:25 órakor 19:00 órára a Budapest, V. ker. Szabadság térre;
- 20:10 órakor 20:00 órára a Budapest, V. ker. Roosevelttérre;
- 20:10 órakor 21:00 órára a Budapest, I. ker. Clark Ádám térre.

A bejelentések átvételével egyidejűleg azok másodpéldányaira történő rájegyzéssel került rögzítésre, hogy a kérelem elkésett, így a bejelentést a BRFK érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A Hollán Ernő utcai rendezvény befejeztével a tömeg a szervező által megadott helyszínekre vonult, és 19:45 órakor a Roosevelttérre érkezett. Eddig az időpontig rendőri beavatkozásra, oszlatásra nem került sor. A Magyar Tudományos Akadémia előtt tartózkodó demonstrálók 19:57 órakor elindultak a Lánchíd felé, hogy átvonuljanak Budára. Ugyanekkor – a rendőri jelentések tanúsága szerint – a helyszínen lévő műveleti parancsnok felhívta a figyelmet arra, hogy a jelenlévők nem bejelentett rendezvényen vesznek részt. A vonuló tömeg – mint az a videofelvételeken is látható – akadályozta a közúti közlekedést, a hídon

¹ **Gytv. 8. § (1)** Ha a bejelentéshez kötött rendezvény megtartása a népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, a rendőrség a bejelentésnek a hatósághoz való beérkezésétől számított 48 órán belül a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen, vagy időben való megtartását megtilthatja.

(2) A rendőrség határozatát 24 órán belül írásban közölni kell a szervezővel.

(3) A rendőrség eljárására a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályai az irányadók.

haladó autókat, buszokat fékezésre, megállásra kényszerítve forgalmi fennakadást okozott, ezért a BRFK biztosítási parancsnoka utasítást adott a Készenléti Rendőrség műveletirányítójának, hogy a Lánchíd budai hídfőjénél, a Clark Ádám téren kezdjék meg a tömeg oszlatását. A Lánchíd közepénél 20:10 órakor elhangzott az első felszólítás a rendezvény befejezésére, megjelölve a távozás útvonalát. Ezt újabb két felszólítás követte, majd a helyszínről nem távozókat körülzárták.

A panaszos a rendőrség felszólításait követően nem hagyta el a Clark Ádám teret. A téren az oszlatás végrehajtásában közreműködő rendőrök azt az utasítást kapták, hogy az ott tartózkodókat igazoltassák, ruházatukat és csomagjaikat vizsgálják át, majd állítsák elő őket.

Az intézkedésről videó felvétel készült.

A panaszos előállítása a BRFK VII. kerületi Rendőrkapitányságon 2008. április 11. 20:21 órától 2008. április 12. 03:50 óráig tartott.

A rendőri intézkedés kapcsán a panaszos az alábbi kifogásokat adta elő:

- az igazoltatása, előállítása tényét kifogásolta, mivel megítélése szerint arra nem volt a rendőrségnek törvényes jogalapja;
- az előállítás időtartamát aránytalannak tartotta.

II.

A panaszos a fenti rendőri intézkedés miatt panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél. A Panasztestület a 36/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalásában megállapította, hogy a Panaszossal szemben alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor. Az állásfoglalásra is figyelemmel az Országos Rendőrfőkapitány a panasz elbírálása kapcsán 2008. augusztus 8-án 17004/8/2008. RP. számon határozatot hozott, melyben a panaszt elutasította.

A határozattal szemben a panaszos a törvényes határidőn belül keresetlevelet terjesztett elő. A Fővárosi Bíróság 2011. március 1-jén kelt, 20. K. 33 972/2008/15. számon hozott ítélete az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte, és a hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. A bíróság döntésének kialakítása és a perbeli felek állításának igazolása tekintetében figyelembe vette a Legfelsőbb Bíróság 2010. november 3-án kelt, Kfv. IV. 37 261/2010/3. számú ítéletét, valamint az azt megelőző eljárás bizonyítási anyagát.

Az Országos Rendőr-főkapitányság a Fővárosi Bíróság ítéletét 2011. április 05-én érkeztette, majd a Jogi Főosztály 2011. április 07-én továbbította az eljárás folytatására jogosult Ellenőrzési Szolgálatnak, amely azt 2011. április 11-én iktatta.

A Fővárosi Bíróság ítéletében úgy határozott, hogy az új eljárás során a hatóság a bíróság által megállapított tényállás alapján hozzon új döntést arról, hogy a panaszos által előadottakat elfogadja-e vagy elutasítja, kellő indokokkal alátámasztottnak. A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás szerint a panaszosnak nem volt elég ideje arra, hogy a területet önként elhagyhassa az oszlatás elrendelését követően.

A Fővárosi Bíróság ítéletében kitért arra, hogy ebben az eljárásban a hatóság érdemben nem foglalhat állást arról, hogy az oszlatás jogszerű volt-e vagy sem, mert ez a Fővárosi Bíróság hatáskörébe tartozik.

III.

A rendelkezésre álló adatok alapján – figyelembe véve a Fővárosi Bíróság ítéletében megállapított tényállást – az alábbiak állapíthatók meg.

A 2008. április 11-én 17:00 órára tervezett rendezvényt 2008. április 8-án 23:58 órakor jelentették be, tehát a három nap a bejelentés és a rendezvény kezdete előtt nem telt el. Ennek ellenére a BRFK – mivel arra az álláspontra jutott, hogy önmagában a bejelentés elkésztése nem lehet oka a rendezvény megtiltásának², ha a rendezvény időpontjáig hátralévő idő még elégséges a rendőrségi felkészüléshez – tudomásul vette a rendezvényt, annak biztosítása érdekében a szükséges intézkedéseket megtette.

A BRFK a rendezvények bejelentése és tudomásul vétele kapcsán tájékoztatta a hatóságot az elmúlt időszakban kialakult gyakorlatáról. E szerint a 2008. április 11-i demonstrációkat megelőzően 2008. évben 68 db – három napon belül bejelentett és tudomásul vett – rendezvény került lebonyolításra. A rendőrség ezzel a gyülekezési jog lehetőség szerinti legteljesebb gyakorlását segítette elő, mivel a szándéka még az elkészített beadványok esetében is arra irányult, hogy mindent megtegyen a rendezvény zavartalan lebonyolítása érdekében.

A BRFK intézkedéseinek párhuzamba állításával megállapítható, hogy a hatóság addig, amíg megfelelő felkészülési idő állt rendelkezésére az alkotmányos alapjogok egyidejű gyakorlásának biztosítására, nem szakította meg a rendezvényt, annak ellenére, hogy az intézkedéskor hatályos Gytv. alapján korábban is véget vethetett volna a demonstráció sorozatnak.

A panaszos – a fenti adatok figyelembevételével – egy olyan rendezvényen vett részt, melyen annak szervezője saját megfogalmazása szerint egy „jogtechnikai kísérletbe” kezdett. Négy különböző helyszínre és időpontra, szándékosan úgy jelentett be rendezvényeket, hogy a rendőrségnek esélye sem volt arra, hogy az ezzel kapcsolatos, a rendezvény biztosítását szolgáló intézkedéseket megtegye. A rendezvények helyszínein a résztvevők alapvetően békésen vonultak, nem sértették mások jogait, nem valósítottak meg bűncselekményt, és nem zavarták a közúti közlekedés rendjét, ezért rendőri beavatkozás nem történt, így nem állt fenn a Gytv. által nevesített oszlatási ok (Gytv. 14. § (1) bek.).

A tömeg Lánchídra vonulásakor – a körülmények megváltozásának következményeként – a közúti közlekedés rendjének, a közrend és a közbiztonság fenntartásának érdekében a rendőrség szabályosan, felszólításokat követően a Clark Ádám téren megkezdte a tömeg feloszlátását (62/2007. [XII. 23.] IRM rendelet a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat] 74. § (1)-(5) bekezdései).

A tömegoszlatás során a panaszos a rendőri felszólítások elhangzását követően nem hagyta el a helyszínt. A rendőrök azt az utasítást kapták, hogy a téren maradékat vonják intézkedés alá, ezért megtörtént a panaszos igazoltatása és előállítása. Ezt követően az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 40/A. § szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt a panaszos ellen szabálysértési eljárás indult.

² 75/2008. (V.29.) AB határozat rendelkező részének 2. pontja „(...) Önmagában a késedelmes bejelentésre hivatkozva nem tiltható meg azoknak a békés rendezvényeknek a megtartása, amelyek a gyülekezésre okot adó esemény miatt nem jelenthetők be három nappal a tervezett rendezvény időpontja előtt.”

Az intézkedésekről készült rendőri jelentések tanúsága szerint az eljáró rendőrök az igazoltatást³, az előállítást⁴ és az oszlatást⁵ az Rtv.-ben és a Szolgálati Szabályzatban foglalt felhatalmazás alapján hajtották végre.

Fővárosi Bíróság 20. K. 33 972/2008/15. számon hozott ítélete az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte, és a hatóságot új eljárás lefolytatására utasította.

A bíróság ítéletében kitért arra, hogy el kell választani a Gytv. 14. § (3) bekezdésében szabályozottak szerint a rendezvény felosztatását követően előterjeszhető oszlatás jogellenességének megállapítása iránti kereset elbírálását a rendőri intézkedés elleni panasz kapcsán lefolytatott eljárástól (valamint az ezen eljárás során hozott határozat ellen bejelentett bírósági felülvizsgálattól). A bíróság ítéletében rögzítette, hogy hatóságom nem a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a demonstráció jogszerű felosztatásával kapcsolatban érdemben állást foglal, mivel erre kizárólag a Fővárosi Bíróságnak lett volna hatásköre és illetékessége.

A bíróság ítéletében az alábbi tényállást állapította meg.

A bíróság megállapította, hogy a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés alapja az Rtv. 59. § (3) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 74. § (1) és (4) bekezdése volt. Az Rtv. 59. § (3) bekezdése alapján tilos a tömeget korlátozni a helyszínről történő távozásban. A Szolgálati Szabályzat 74. § (1) bekezdése alapján, ha a jogszabály a tömeg felosztatását a Rendőrség számára kötelezővé teszi (Gytv. 14. §), vagy a tömeg jogellenes magatartást tanúsít, a csapaterő kirendelésére jogosult rendőri vezető intézkedik a tömegoszlatásra. A Szolgálati Szabályzat 74. § (4) bekezdése szerint a felszólításban közölni kell a helyszínről való eltávozás irányát, és arra a szükséges időt biztosítani kell. A felszólítást

³ *Rtv., 29. § (1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. (...)*

⁴ *Rtv., 33. § (1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, (2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, (...) f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani. (...)*

⁵ *Szolgálati Szabályzat „74. § (1) Ha jogszabály a tömeg felosztatását a Rendőrség számára kötelezővé teszi (gyülekezési törvény 14. §), vagy tömeg jogellenes magatartást tanúsít, a csapaterő kirendelésére jogosult rendőri vezető intézkedik a tömegoszlatásra.*

(2) Tömegoszlatás elrendelésére - jogszabályban meghatározott feltételek megléte esetén - a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó olyan rendezvényeken, ahol a Rendőrség a rend biztosításában közreműködik, a biztosítás parancsnoka jogosult.

(3) A felosztatásra irányuló rendőri felszólítást hangosító eszköz alkalmazásával legalább kétszer meg kell ismételni. Az utolsó felszólítás során a kényszerítő eszközök alkalmazását kilátásba kell helyezni.

(4) A felszólításban közölni kell a helyszínről való eltávozás irányát, és arra a szükséges időt biztosítani kell. A felszólítást a rendőri fellépés megkezdésével egyidejűleg kell foganatosítani, ha a csapaterőt a tömeg részéről közvetlen támadás éri.

(5) Tömeggel szemben a csapaterő a következő kényszerítő eszközöket alkalmazhatja: a) passzív ellenállás esetén testi kényszert, b) aktív ellenszegülés esetén rendőrbotot, vegyi eszközt, ingerlőgázt, elektromos sokkoló eszközt, bilincset, pórázon vezetett szolgálati kutyát szájkosárral vagy anélkül, valamint vízágyút, c) felfegyverkezett tömeg ellenszegülésének megtörésére pirotechnikai eszközt, lóháton vagy járműkötelékben végzett kényszeroszlatást, d) aktív rendbontók kiemelésére, elfogására elfogóhálót. (...)

a rendőri fellépés megkezdésével egyidejűleg kell fogantatosítani, ha a csapaterőt a tömeg részéről közvetlen támadás éri.

A bíróság megvizsgálta, hogy a Rendőrség az oszlatás során megfelelő időt adott-e a tömegnek ahhoz, hogy a területet elhagyja. E vizsgálata során megtekintette a rendelkezésre álló DVD felvételeket, illetve figyelemmel volt a Legfelsőbb Bíróság Kfv. IV. 37 265/2010/3. számú ítéletében rögzítettekre.

Fenti adatok birtokában a bíróság megállapította, hogy az első felszólítástól kezdődően a tömegnek megközelítőleg tíz perce volt arra, hogy a területet elhagyja (e tekintetben a Rendőrség nyilatkozata és a panaszos által előadottak között nem volt ellentmondás). A Rendőrség és a panaszos is úgy nyilatkozott, hogy a Szentendrei út irányába kellett a Fő utcán keresztül a területet elhagyni, mert a Clark Ádám teret a rendőrök a többi kijáratánál lezárták.

Mindezek alapján a bíróság tényként megállapította, hogy a tömeg lassan, de fokozatosan hagyta el a területet, és az a tíz perc, amely az első felszólítástól eltelt a tér lezárásáig, nem volt elégséges idő ahhoz, hogy minden egyes demonstráló, aki a rendőri felszólításnak eleget kívánt volna tenni, önszántából ezt megvalósíthassa. Ennek megfelelően a bíróság elfogadta a panaszos azon érvelését, miszerint abban, hogy a területet önként elhagyhassa, a rendőrök akadályozták meg akként (ez a felvételeken is látszik a bíróság megállapítása szerint), hogy a lassan mozgó tömeg közé a rendőr-sorfallal beékelődött, ezzel a demonstrálókat egymástól elvágván. Ezekkel a személyekkel szemben került sor igazoltatásra és egyeseket közülük előállították. Azok a személyek, akik a rendőrök által lezárt területen kívül kerültek, szabadon elhagyhatták a demonstráció helyszínét.

A bíróság álláspontja szerint a rendőrség által a terület elhagyására megadott távozási irány – a felszólítás a Szentendrei út irányát jelölte meg, a térhez nem csatlakozó közterületre utalással – is lényeges szempont volt, mivel az alkotmányos jogaik gyakorlása céljából a rendezvényen lévő emberektől nem várható el, hogy kitalálják a rendőri felszólításban szereplő irány fekvését.

A bíróság megállapította, hogy a rendőri intézkedés jogsértő volt abban a tekintetben, hogy a rendőrök nem adtak a panaszosnak elég időt arra, hogy a területet elhagyhassa, illetőleg, hogy kiderüljön az, hogy a panaszos ennek önszántából eleget kívánt-e tenni, vagy passzív ellenállást tanúsítva akadályozni kívánta-e az oszlatás végrehajtását.

A bíróság megállapította, hogy az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat hivatkozott szakaszaiba ütközött ez a rendőri intézkedés. Ennek következtében a további rendőri intézkedések (igazoltatás, előállítás) és a kezdeményezett szabálysértési eljárás mind jogszabálysértő volt, mivel mindezekre nem került volna sor, ha a rendőrök megfelelő időt biztosítanak és a panaszos a területet szabadon elhagyhatja.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az elsőfokú határozat anyagi jogszabályt sértett, ugyanis nem megfelelően alkalmazta az Rtv. 59. § (3) bekezdését, valamint a Szolgálati Szabályzat 74. § (4) bekezdését és a panaszos panaszát elutasította.

A bíróság ítéletében foglaltaknak megfelelően e határozatban az oszlatás jogszerűségével kapcsolatban az érdemi döntést mellőzöm azzal, hogy az oszlatást követően hajtották végre a rendőrök az igazoltatásokat és az előállításokat. A végrehajtásban érintett rendőri állománynak a helyszínen nem volt módja arra, hogy magát az oszlatást felülbírálja és ez alapján az igazoltatásokat és előállításokat ne hajtsa végre. Az egyes intézkedéseket

egyedileg – az egyes előadott kifogásokat vizsgálva – kell értékelni és azok jogszerűsége kapcsán állást foglalni. Mindezen körülményeket figyelembe véve annak a tényszerű megállapításával, hogy a rendőrök nem hagytak elég időt a térről való távozásra, a panaszossal szemben fogyanatosított intézkedéssel kapcsolatban előterjesztett panasznak helyt adok.

A fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

IV.

A Panasztestület a panaszos által 2008. április 15-én előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában a személyes szabadsághoz való jog, valamint a gyülekezési jog gyakorlásához fűződő jog súlyos sérelmét állapította meg.

A Panasztestület egyes megállapításaival – amelyek a konkrét, a panaszos által előadott kifogásokat közvetlenül nem érintik, mivel a panaszos az igazoltatása és előállítása tényét kifogásolta – az alábbiak alapján nem értek egyet.

A Rendőrségnek a rendezvények bejelentésével összefüggésben kialakult gyakorlatával kapcsolatban az állásfoglalás kifejti, hogy *„(...)a Rendőrség gyakorlata e tekintetben nem kiszámítható. A Rendőrség ugyanis több esetben eltekintett a Gytv. 6. §-a által megkívánt objektív bejelentési határidőtől, és vállalta a nem szabályszerűen bejelentett, békés rendezvények biztosítását; míg más, hasonló módon bejelentett, szintén békés rendezvényeket megakadályozott.”*

Ezzel kapcsolatban figyelembe kell venni a hatályos szabályozást (Gytv. 6. §-a), miszerint a közterületen tartandó rendezvény szervezését a rendezvény helye szerint illetékes rendőrkapitányságnak, Budapesten a BRFK-nak legalább három nappal a rendezvény megtartásának tervezett időpontját megelőzően kell bejelenteni. A bejelentési kötelezettség a rendezvény szervezőjét terheli.

A 2008. április 11-i bejelentésekkel kapcsolatban – ellentétben a korábbi, szintén 2008-ban három napon belül bejelentett és tudomásul vett 68 esettel – a rendőrségnek nem volt módja felkészülni az alkotmányos joggyakorlás elősegítésére, nem tudta a szükséges előkészítő eljárást lefolytatni, valamint nem volt lehetőség az egyeztetésre, a rendőri biztosítás megszervezésére. A rendkívül kevés reagálási idő – az első helyszínen 55 perc, a második helyszínen 35 perc, a harmadik helyszín esetében 10 perccel a rendezvény kezdetének időpontja után, a negyedik helyszínen 50 perc – illetve a sorozatos bejelentések felvetik a szándékosan rosszhiszemű joggyakorlás lehetőségét a bejelentő részéről, aki ezzel az általa jogtechnikai kísérletként definiált demonstrációs teszt sorozattal mintegy próbára kívánta tenni a rendőrséget.

A gyülekezési jog ilyen – fentiekben kifejtett – rendeltetésellenes gyakorlásának a következménye az, hogy a BRFK a Ket. 30. § d) pontja alapján megállapította, hogy a bejelentés – a Gytv. 6. §-a által meghatározott határidőre figyelemmel – elkésett, és ezért azokat érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Az oszlatás jogszerűségével kapcsolatban az állásfoglalás leszögezi: „A Gytv-ben foglalt feloszlatási okok közül tehát egyik sem volt teljes bizonyossággal megállapítható, valamint arra utaló körülmény sem volt, hogy a rendezvény békés jellegét elveszítette volna.”

Figyelembe véve a Fővárosi Bíróság ítéletében foglaltakat – mely szerint mind a Panasztestület állásfoglalásában, mind pedig az országos rendőrfőkapitány határozatában nem a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a demonstráció jogszerű oszlatásával kapcsolatban érdemben állást foglalt – a fenti megállapítással kapcsolatban álláspontom ismertetését mellőzöm.

Tekintettel arra, hogy a Rendőrség nem adott elegendő időt a térről való távozásra, így nem volt megfelelő jogalapja sem az igazoltatásnak, sem pedig az előállításnak, ezért a Panasztestületnek az e kérdések kapcsán kifejtett álláspontjával egyetértek.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmánya az 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 55. § (1) bekezdése, valamint a 62.§ (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 109. § (1) és (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (1) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdése, 59. § (3) bekezdése, a 92. § (1) bekezdése, a 93/A § (1)-(5), valamint a (7) és (9) bekezdései;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 74. § (1)-(5) bekezdései;
- a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény;
- a 218/1999. (XII. 28.) Kormány rendelet az egyes szabálysértésekről 40/A. § (1) bekezdése.

Budapest, 2011. május „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**